

פרק עט

{א} מזמור לאסתר אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים:

{ב} נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ:

{ג} שפכו דם פמים סביבות ירושלים ואין קובר:

{ד} היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:

{ה} עד מה יהיה תאנה לנצה תבער כמו אש קנאתך:

{ו} שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו:

{ז} כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו:

{ח} אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד:

{ט} עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

{י} למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע (בגיים) בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך

השפוך:

{יא} תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה:

{יב} והשב לשכנינו שבועתים אל חיקם הרפתם אשר חרפוך אדני:

{יג} ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: